

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: *Ewaen Fred Ogieriakhi*

Atbildētāji: *Minister for Justice and Equality, Ireland, Attorney General, An Post*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai var teikt, ka Savienības pilsoņa laulātais, kurš pats tobrīd nebija dalībvalsts pilsonis, ir "kopā ar Savienības pilsoni likumīgi un nepārtraukti uzturējies uzņēmējā dalībvalstī piecus gadus" Direktīvas 2004/38/EK ⁽¹⁾ 16. panta 2. punkta izpratnē tādos apstākļos, kad pāris ir apprecējies 1999. gada maijā, uzturēšanās tiesības ir tikušas piešķirtas 1999. gada oktobrī un, vēlākais, 2002. gada sākumā puses bija vienojušās dzīvot šķirti un abi laulātie bija sākuši dzīvot ar pilnīgi citiem partneriem līdz 2002. gada beigām?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, un, paturot prātā, ka trešās valsts pilsonim, pieprasot pastāvīgas uzturēšanās tiesības saskaņā ar 16. panta 2. punktu, pamatojoties uz piecu gadu nepārtrauktu uzturēšanos pirms 2006. gada aprīļa, ir arī jāpierāda, ka viņa vai viņas uzturēšanās bija, cita starpā, atbilstoša Regulas (EEK) Nr. 1612/68 ⁽²⁾ 10. panta 3. punkta prasībām, vai tas fakts, ka šķietamajā piecu gadu periodā Savienības pilsonis ir pametis ģimenes mājokli un trešās valsts pilsonis tad ir sācis dzīvot ar citu personu jaunā ģimenes mājoklī, kuru nebija sagādājis vai nodrošinājis (kādreizējais) laulātais, kurš ir ES pilsonis, nozīmē, ka Regulas (EEK) Nr. 1612/68 10. panta 3. punkta prasības tādējādi nav izpildītas?
- 3) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša un atbilde uz otro jautājumu ir noraidoša, tad, lai izvērtētu, vai dalībvalsts ir nepareizi transponējusi vai citādi nav pienācīgi piemērojuši 2004. gada direktīvas 16. panta 2. punkta prasības, vai fakts, ka valsts tiesa, kura izskata prasību par zaudējumu atlīdzināšanu par Savienības tiesību pārkāpumu, ir uzskatījusi par nepieciešamu uzdot būtisko jautājumu par prasītāja pastāvīgas uzturēšanās tiesībām, pats par sevi ir apstākļis, kuru šī tiesa var ņemt vērā, nosakot, vai Savienības tiesību pārkāpums ir bijis acīmredzams?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīva 2004/38/EK par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā, ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 1612/68 un atceļ Direktīvas 64/221/EEK, 68/360/EEK, 72/194/EEK, 73/148/EEK, 75/34/EEK, 75/35/EEK, 90/364/EEK, 90/365/EEK un 93/96/EEK (OV L 158, 77. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 1968. gada 15. oktobra Regula (EEK) Nr. 1612/68 par darba ņēmēju brīvu pārvietošanos Kopienā (OV L 257, 2. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 6. maijā iesniedza Tribunal administratif de Pau (Francija) — Khaled Boudjlida/Préfet des Pyrénées-Atlantiques

(Lieta C-249/13)

(2013/C 189/25)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Tribunal administratif de Pau

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: *Khaled Boudjlida*

Atbildētājs: *Préfet des Pyrénées-Atlantiques*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Kāds ir Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. pantā definēto tiesību tikt uzklautam apjoms attiecībā uz ārvalstnieku, kas ir trešās valsts valstspiederīgais, kas uzturas [Francijā] nelikumīgi un attiecībā uz kuru ir pieņemts repatriācijas lēmums? It īpaši, vai šīs tiesības ietver tiesības būt iespējai analizēt visus pret viņu izvirzītos pierādījumus, kas attiecas uz viņa uzturēšanās tiesībām, izteikt mutisku vai rakstisku viedokli ar pietiekamu laiku pārdomām un saņemt viņa izvēlēta padomnieka palīdzību?
- 2) Vai vajadzības gadījumā šis saturs ir jāgroza vai jāierobežo, ņemot vērā repatriācijas politikas vispārējo interešu mērķus, kas norādīti iepriekš minētajā 2008. gada 16. decembra direktīvā ⁽¹⁾?
- 3) Ja atbilde ir apstiprinoša, kādus pielāgojumus var pieļaut un atbilstoši kādiem kritērijiem tie ir jānosaka?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 16. decembra Direktīva 2008/115/EK par kopīgiem standartiem un procedūrām dalībvalstīs attiecībā uz to trešo valstu valstspiederīgo atgriešanu, kas dalībvalstī uzturas nelikumīgi (OV L 348, 98. lpp.).

Prasība, kas celta 2013. gada 7. maijā — Eiropas Komisija/Bulgārijas Republika

(Lieta C-253/13)

(2013/C 189/26)

Tiesvedības valoda — bulgāru

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — *M. Heller, O. Beynet, P. Mihaylova*)

Atbildētāja: Bulgārijas Republika

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai transponētu Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 13. jūlija Direktīvas 2009/73/EK ⁽¹⁾ par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz dabasgāzes iekšējo tirgu un par Direktīvas 2003/55/EK atcelšanu 3. panta 3. punktu un I pielikuma 1. punkta a) apakšpunkta otro ievilkumu, kā arī b), d), f), h) un i) apakšpunktu, vai katrā ziņā nedarot šos aktus zināmus Komisijai, Bulgārijas Republika nav izpildījusi minētās direktīvas 54. panta 1. punktā paredzētos pienākumus;
- noteikt kavējuma naudu EUR 8 448 dienā, kas saskaņā ar LESD 260. panta 3. punktu Bulgārijas Republikai, sākot no dienas, kad Eiropas Savienības Tiesa ir pasludinājusi spriedumu šajā lietā, ir jāmaksā tāpēc, ka tā nav izpildījusi pienākumu paziņot par direktīvas transponēšanas pasākumiem;
- piespriest Bulgārijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Direktīvas transponēšanas pasākumu veikšanas termiņš beidzās 2011. gada 3. martā.

⁽¹⁾ OV L 211, 94. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 13. maijā iesniedza High Court of Ireland (Īrija) — Peter Flood/Health Service Executive

(Lieta C-255/13)

(2013/C 189/27)

Tiesvedības valoda — angļu

Iesniedzējtiesa

High Court of Ireland

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Peter Flood

Atbildētājs: Health Service Executive

Prejudiciālais jautājums

Vai vienas dalībvalsts ("pirmā dalībvalsts") apdrošināta persona, kas ir smagi slima vienpadsmit gadus, smaga medicīniskā

stāvokļa dēļ, kas pirmo reizi parādījās, šai personai dzīvojot pirmajā dalībvalstī, bet atrodoties ceļojumā citā dalībvalstī ("otrā dalībvalstī"), ir uzskatāma par tādu, kas "uzturas" otrajā dalībvalstī šajā laikposmā vai nu Regulas Nr. 883/2004 ⁽¹⁾ 19. panta 1. punkta, vai arī, pakārtoti, 20. panta 1. un 2. punkta mērķiem, situācijā, kad attiecīgā persona viņas akūtās medicīniskās slimības un speciālista medicīniskās aprūpes piemērota tuvuma dēļ faktiski ir spiesta šajā laikposmā fiziski palikt šajā dalībvalstī?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regula (EK) Nr. 883/2004 par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu (OV L 166, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 13. maijā iesniedza Verwaltungsgericht Sigmaringen (Vācija) — Sevdā Aykul/Land Baden-Württemberg

(Lieta C-260/13)

(2013/C 189/28)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgericht Sigmaringen

Lietas dalībnieki pamatalietā

Prasītāja: Sevdā Aykul

Atbildētāja: Land Baden-Württemberg

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai no Direktīvas 2006/126/EK ⁽¹⁾ 2. panta 1. punkta izrietošais pienākums savstarpēji atzīt dalībvalstu izsniegtās vadītāju apliecības nepieļauj tādu Vācijas Federatīvās Republikas tiesisko regulējumu, saskaņā ar kuru tiesības izmantot ārvalsts vadītāja apliecību Vācijā vēlāk administratīvajām iestādēm ir jāatņem, ja ārvalsts vadītāja apliecības turētājs ar šo apliecību Vācijā nelikumīgu narkotisko vielu ietekmē vada transportlīdzekli un tādēļ saskaņā ar Vācijas noteikumiem viņš vairs nav piemērots transportlīdzekļa vadīšanai?

2) Ja uz 1. jautājumu tiek sniegta apstiprinoša atbilde: vai tas tā ir arī tad, ja, zinot par transportlīdzekļa vadīšanu narkotisko vielu ietekmē, izpaliek izdevējas valsts darbība un tāpēc turpina pastāvēt draudi, ko izraisa ārvalsts vadītāja apliecības turētājs?